

Griša: Jesenska misel.

Listje pada
orumenelo
na tla;
polje je odcvetelo,
požeta ajda,
obrana brajda.
Kot tihe priče zro
okleščeni kostanji
otožno pod nebo.
Hladno veje po poljani
dih jeseni,
umiranja, miru:
vse je prešlo
kot v sanjah —
kot vse preide
na svetu tu...

Janko Samec: Jesenska.

Hej, pa tisto še zapojmo
o prečudnem rožnem cvetu,
ki za solncem nepokojno
šel od doma je po svetu!

Sedem gričev je preplezal
in prebródl sedem morij;
v vsako lukajico podrezal —
Solnca ni biló z obzorij!

Pa od dolgega iskanja
truden je zaspal kraj póti...
Nočca črna kakor kanja
mu stopila je nasproti.

Rekli boste: »Ta je prava!
Kaj se je zgodilo cvetu?« —
Ej, pustimo ga naj spaval!
Drugo vam povem ob letu...